

Sag C-571/21

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

16. september 2021

Forelæggende ret:

Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland)

Afgørelse af:

6. september 2021

Sagsøger:

RWE Power Aktiengesellschaft

Sagsøgt:

Hauptzollamt Duisburg

[udelades]

Finanzgericht Düsseldorf

KENDELSE

I sagen mellem

RWE Power Aktiengesellschaft [udelades]

[udelades] Essen,

- sagsøger -

[udelades]

mod Hauptzollamt Duisburg (hovedtoldkontoret i Duisburg)
[udelades]

- sagsøgt -

vedrørende afgift på elektricitet

har fjerde afdeling [udelades]

[udelades]

den 6. september 2021 afsagt følgende kendelse:

Sagen udsættes og følgende spørgsmål forelægges Den Europæiske Unions Domstol til præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF:

1. Kan artikel 14, stk. 1, litra a), første punktum, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, for så vidt som den bestemmer, at elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet, fritages for beskatning, under hensyntagen til artikel 21, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/96 fortolkes således, at denne fritagelse også omfatter processer, hvor energiprodukterne udvindes i åbne brud og i kraftværkerne gøres mere egnet til anvendelsen i kraftværkerne, såsom brydning, frasortering af fremmedelementer og knusning til den størrelse, der er nødvendig for driften af kedlen?

2. Kan artikel 14, stk. 1, litra a), første punktum, i direktiv 2003/96, for så vidt som den fastsætter, at elektricitet, der anvendes til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet, fritages for beskatning, under hensyntagen til artikel 21, stk. 3, tredje punktum, i direktiv 2003/96 fortolkes således, at også anvendelse af elektricitet til drift af silosystemer og transportmidler, som er nødvendige for at drive kraftværkerne permanent, fritages for beskatning?

[udelades]

Præmisser:

- 1 Sagsøgeren drev bl.a. i brunkulsområdet ved Rhinen tre geografisk adskilte åbne brud, hvor virksomheden udvandt brunkul overvejende til produktion af elektricitet i virksomhedens kraftværker og for ca. 10% vedkommende til produktion af brunkulstøv og -briketter på virksomhedens tre fabrikker. I 2004 anvendte sagsøgeren i alt 2 847 925,939 MWh elektrisk strøm (elektricitet) i de åbne brud, som i det væsentlige blev anvendt som følger:
 - (1) i vandpumper til sænkning af grundvandsspejlet
 - (2) i store maskiner såsom skovlhjulsgravemaskiner, som gravede rå brunkul og jord, og maskiner til opfyldning, som atter opfyldte en anden del af det åbne brud med afgravet materiale
 - (3) til belysning af det åbne brud samt
 - (4) til transport af det rå brunkul med elektrisk drevne godstog på egne skinner og i elektrisk drevne transportbåndsanlæg, som transporterede såvel rå brunkul som afgravet materiale.
- 2 Driften af sagsøgerens kraftværker var dimensioneret til uafbrudt produktion af elektricitet, for fem kraftværkers vedkommende til forsyning i grundlastområdet. Derimod tjente elektricitetsproduktionen i de fabrikker, som sagsøgeren drev, i det væsentlige til disses produktion, men var ligeledes dimensioneret til permanent drift. For at sikre uafbrudt elektricitetsproduktion havde sagsøgeren siloer til brunkullet i tre forskellige størrelser og funktioner, hvorfra kullet efterhånden blev tilført til kedlerne i kraftværkerne. Brunkullet blev først opbevaret i det respektive åbne brud i en silo i det åbne brud med en kapacitet til en til seks dages mulig drift og blev herfra ført til kraftværkssiloerne via et båndanlæg eller via virksomhedens egen jernbane, som blev drevet med elektrolokomotiver, ad ekstra brede strækninger, som var dimensioneret til særligt tunge tog. Kraftværkssiloerne havde kapacitet til en til to dages drift og havde til formål at sikre, at der i det respektive kraftværk med alle dets blokke (kedler) kunne produceres elektricitet hen over en weekend. Herfra læssede elektrisk drevne gravemaskiner kullet på et transportbånd. Efter udskillelse af metal i transportmaterialet og en efterplaceret båndvægt nåede det rå brunkul til kulknusningsanlæggene. Fra det knuste brunkul blev der efterfølgende fjernet træelementer, og kullet blev via yderligere transportbånd lagret i kedelsiloerne.
- 3 De kedler, som sagsøgeren i 2004 drev i kraftværkerne, havde brug for brunkul, som var forbehandlet på forskellig måde:
- 4 I en fabrik fandtes der i 2004 stadig tre ristfyrede kedler, hvor brunkullet i store stykker blev læsset på risten, hvor det brændte. Denne proces krævede ikke, at kullet blev afvandet ved tilførsel af varme.

- 5 Fluid bed-fyrede kedler fandtes i et kraftværk samt på de to øvrige fabrikker. I disse kedler blev der skabt et fluidiseret leje, som bestod af kul under forbrænding og luft. Ved hjælp af den varme, der opstod i denne proces, blev aske og dele af kullet ført opad og udskilt via cykloner. Som brændstof havde disse kedler brug for brunkul i stykker på op til 40 mm i diameter, som blev tilført kedlen fra kedelsiloen sammen med tilbageført varm røggas. Tilsætningen af røggas ved tilførslen bevirkede, at der fra brunkullet blev frigjort vand til røggassen, som imidlertid samtidig kom ind i kedlen.
- 6 I øvrigt anvendte sagsøgeren møllefyrede kedler, som blev drevet med brunkulsstøv. Til hver kedel hørte en kedelsilo, som havde kapacitet til seks til otte timers drift. Fra disse siloer blev brunkullet og tilbageført røggas tilført til slaghjulsmøller, som i det væsentlige bestod af en stor blæser med knusningsfunktion. Slaghjulsmøllerne producerede på denne måde små kulpartikler og et tryk, som gjorde, at kulpartiklerne kunne indføres på bestemte steder i kedlen, hvor de forbrændte mellem indførsesstederne i åbne flammer. Også her bevirkede tilsætningen af den varme røggas ved tilførslen af brunkullet til slaghjulsmøllen, at brunkullet afgav vand til den medførte røggas, som samtidig sikrede inertisering under tilsætningen frem til indgangen i kedlen.
- 7 Med kedlernes varme blev der derefter produceret damp, som blev tilført til dampturbiner til produktion af elektricitet.
- 8 Efter anordning fra sagsøgte blev der den 16. december 2004 indledt en ekstern kontrol hos sagsøgeren, bl.a. af elektricitetsafgiften for 2003 og 2004, hvis resultat blev sammenfattet i kontrolrapporten af 20. maj 2009. Under den eksterne kontrol af elektricitetsafgiften var sagsøgeren af den opfattelse, at anvendelsen af elektricitet med det formål at omdanne brunkullet til elektricitet, ca. 90% af den anvendte elektricitet, tjente produktionen af elektricitet og dermed var afgiftsfri i henhold til § 9, stk. 1, nr. 2, i Stromsteuergesetz (lov om elektricitetsafgift). Virksomheden afgav derfor sin afgiftsangivelse på 31 526 540,15 EUR (90% af 35 029 489,05 EUR eller 2 847 925,939 MWh) med forbehold. Virksomheden anførte, at allerede det rå brunkul skal anses for et brændstof, således at anvendelsen af elektricitet til udvinding og transport i det åbne brud må være afgiftsfri i henhold til § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om elektricitetsafgift. Forbehandlingen af brunkullet gennem knusning til brunkulsstøv i kraftværkernes kulmøller udgør en uskadelig optimering.
- 9 De kontrollerende embedsmænd vurderede derimod, at forbehandlingen af brunkullet udgør produktion af et brændstof, og at afgiften dermed blev opkrævet retmæssigt. Desuden var samtlige elektricitetsanvendelser, som tjente til udvinding og transport af brunkullet, afgiftspligtige med den yderligere konsekvens, at også de tilsvarende anvendelser på kraftværksområdet som følge af anvendelse af gravemaskiner, transportbånd og kulmøller var afgiftspligtige.
- 10 Ved afgiftsfastsættelse af 8. oktober 2009 fulgte sagsøgte den eksterne kontrols resultater, fastsatte refusioner for nogle forhold, som ikke er relevante for den

foreliggende sag, og opfordrede på grundlag af andre fastsættelser sagsøgeren til at betale den elektricitetsafgift, der efter sagsøgtets opfattelse var opstået.

- 11 Sagsøgte afviste ved klageafgørelse af 26. oktober 2018 sagsøgerens klage over denne fastsættelse som ubegrundet, bl.a. med hensyn til anvendelsen af elektricitet i anlæggene til videreforarbejdning af det brunkul, der var udvundet i det åbne brud, til driften af anlæggene til viderebehandling af det rå brunkul på fabrikkerne og til driften af anlæggene i de åbne brud til udvinding af det rå brunkul, transporten af det bortgravede materiale og transporten af kullet til kraftværkernes og fabrikernes kulsiloer til efterfølgende videre behandling.
- 12 Som begrundelse for sit søgsmål har sagsøgeren anført, at det var lovgivers intention, at al elektricitet, som er nødvendig som input til elektricitetsproduktionsprocessen, skal være omfattet af fritagelsen for beskatning. Ved en fortolkning i overensstemmelse med direktivet af § 12, stk. 1, nr. 1, i Verordnung zur Durchführung des Stromsteuergesetzes (bekendtgørelse om gennemførelse af lov om elektricitetsafgift) skal principielt alle bi- og hjælpefaciliteter, som er nødvendige for driften af et elektricitetsproduktionsanlæg, være omfattet af fritagelsen. Dette omfatter ifølge Bundesfinanzhofs (forbundsdomstol i skatte- og afgiftsretlige sager) retspraksis også de faciliteter, uden hvilke et elektricitetsproduktionsanlæg i henhold til de erhvervsretlige, miljøretlige, vandmiljøretlige eller arbejdsretlige bestemmelser eller påbud overhovedet ikke kan drives.

Disse betingelser opfylder alle de omtvistede forbrug, idet driften af et brunkulskraftværk udgør en samlet proces fra kuludvindingen til bortskaffelsen af de affaldsprodukter, der uundgåeligt opstår. Det åbne brud og brunkulskraftværket udgør en permanent økonomisk og teknisk elektricitetsproduktionsenhed, som ikke kan opdeles kunstigt i selvstændige enkeltvirksomheder. Tværtimod er elektricitetsforbrugene i de åbne brud absolut nødvendige for at sikre en uafbrudt elektricitetsforsyning. Elektricitetsproduktion på grundlag af brunkul er kun økonomisk mulig i geografisk nærhed til det åbne brunkulsbrud og kraftværket.

- 13 Sagsøgeren har følgelig bl.a. nedlagt påstand om annullation af afgiftsfastsættelsen af 8. juni 2009 i form af klageafgørelsen af 26. oktober 2018, for så vidt som sagsøgeren selv har anvendt elektricitet på følgende områder:
- (1) 90% af elektriciteten til vandpumper til sænkning af grundvandsspejlet, til driften af store maskiner som skovlhjulsgravemaskiner og maskiner til opfyldning, til belysning af det åbne brud og til transport af det rå brunkul til kraftværkerne og
 - (2) elektricitet til transport af det rå brunkul til kraftværkerne og forbehandlingen af det ved anvendelse af gravemaskiner, transportbånd og kulmøller.

Sagsøgte har nedlagt følgende påstand:

frifindelse.

- 14 I overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet fritages elektricitet som omhandlet i § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om elektricitetsafgift for beskatning, hvis den anvendes til produktion af elektricitet. I henhold til § 12, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse om gennemførelse af lov om elektricitetsafgift er dette elektricitet, der forbruges i bi- og hjælpeanlæg til en elektricitetsproduktionsenhed til produktion af elektricitet i teknisk forstand. Sådanne anlæg skal hænge direkte sammen med elektricitetsproduktionen henholdsvis være nødvendige for elektricitetsproduktionen, som f.eks. brændstofforsyning. Dette gælder kun for tilførsel af brændstoffet fra kulmøllen til kedlens brænder. Elektricitet, som kun anvendes indirekte i bestemte anlæg, hvormed det rå brunkul videreføres navnlig ved knusning, formaling og tørring, er ikke omfattet af begunstigelsen.

I forbindelse med elektricitetsforbruget i det åbne brud til udvinding og transport af kullet samt til behandling af afgravet materiale udvindes der rå brunkul, som stilles til rådighed for kraftværkerne via transportbånd, men der produceres ikke elektricitet i teknisk forstand.

Brunkullet er først afgiftsfrit, når det anvendes til produktion af elektricitet. Såfremt kullet er fritaget for energiafgiften, kan der ikke ske en fritagelse for elektricitetsafgiften, artikel 21, stk. 3, i direktiv 2003/96.

II.

- 15 Med henblik på at definere den elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet, er der udstedt følgende nationale bestemmelser:

- 16 § 9, stk. 1, i lov om elektricitetsafgift:

Fritaget for afgift er: [...]

2. elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet [...]

- 17 § 11 i lov om elektricitetsafgift:

Med henblik på lovens gennemførelse bemyndiges finansministeriet til ved bekendtgørelse [...]

8. at udstede bestemmelser vedrørende § 9 med henblik på at sikre ensartet beskatning, forenkle proceduren og undgå urimelige økonomiske belastninger og i denne forbindelse navnlig

a) fastsætte de nærmere betingelser for afgiftsbeginstiget forbrug af strøm, herunder begreberne [...]

- 18 § 12, stk. 1, i bekendtgørelse om gennemførelse af lov om elektricitetsafgift:

Til produktion af elektricitet som omhandlet i lovens § 9, stk. 1, nr. 2, anvendes elektricitet,

1. som i en elektricitetsproduktionsenheds bi- og hjælpeanlæg navnlig med henblik på vandbehandling, vandtilførsel til dampkedler, luftforsyning, brændstofforsyning eller røggasrensning [...]

anvendes til produktion af elektricitet i teknisk forstand.

- 19 EU-retligt drejer det sig om fortolkningen af artikel 1, artikel 2, stk. 1, litra b), artikel 14, stk. 1, litra a), første punktum, og artikel 21, stk. 3, i direktiv 2003/96.

III.

De præjudicielle spørgsmål:

Det første spørgsmål

- 20 Den foreliggende sag drejer sig om rækkevidden af den obligatoriske skattefritagelse af elektricitet i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), første punktum, i direktiv 2003/96. Tyskland har ikke gjort brug af muligheden for beskatning i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), andet punktum, i direktiv 2003/96.
- 21 Selv om det ikke ubetinget fremgår klart af den tyske sprogversion af bestemmelsen med formuleringen »bei der Stromerzeugung ... verwendeter elektrischer Strom« [dansk: »elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet«], at den elektricitet, der skal fritages for beskatning, skal være anvendt med henblik på den i øvrigt skattepligtige produktion af elektricitet, kan dette imidlertid lægges til grund på grundlag af andre sprogversioner. Der henvises i denne forbindelse til den engelske, franske og nederlandske sprogversion. Ligeledes lægges der i § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om elektricitetsafgift en sådan fortolkning af artikel 14, stk. 1, litra a), første punktum, i direktiv 2003/96 til grund.
- 22 En sådan årsagssammenhæng foreligger for al den elektricitet, som sagsøgeren anvendte fra udvindingen af brunkullet over forbehandlingen af det til anvendelsen i kraftværkerne og den efterfølgende bortskaffelse af asken, inklusive transport.
- 23 I det omfang sagsøgeren henfører disse aktiviteter til produktionen af briketter og brunkulsstøv til industrielle aftagere på sagsøgerens fabrikker, kræver sagsøgeren ingen skattefritagelse.
- 24 Formålet med artikel 14, stk. 1, litra a), første punktum, i direktiv 2003/96 kan imidlertid være til hinder for en så bred forståelse af årsagssammenhængen.

Denne bestemmelse sigter nemlig mod at undgå dobbeltbeskatning (jf. senest Domstolens dom af 27.6.2018, C-90/17, præmis 35). Som undtagelse fra en principielt foreliggende beskatningspligt skal denne bestemmelse heller ikke fortolkes udvidende, idet den harmoniserede beskatning, som er indført ved direktiv 2003/96, ellers ville blive frataget enhver effektiv virkning (jf. Domstolens dom af 7.3.2018, C-31/17, præmis 25).

25 Dermed skal den elektricitet, der blev anvendt til at producere selve energiproduktet, formentlig undtages fra skattefritagelsen, idet denne elektricitet anvendes til produktionen af dette og først indirekte anvendes til produktion af elektricitet. Dermed skal der, da brunkul allerede som rå brunkul er et energiprodukt [artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2003/96, forklarende bemærkninger til den kombinerede nomenklatur vedrørende position 2702, punkt 01.1], ikke tages hensyn til den elektricitet, som sagsøgeren anvender til at udvinde det rå brunkul. Når det rå brunkul lagres i siloen i det åbne brud, må produktionen af det rå brunkul som et energiprodukt imidlertid anses for afsluttet.

26 I øvrigt blev det rå brunkul viderebearbejdet gennem brydning, fjernelse af fremmedelementer, navnlig metaller og trædele, og yderligere knusning, til dels til partikler af støvkornsstørrelse, for at kunne forbrændes i kedlerne, som var afstemt til den respektive bearbejdning.

Denne bearbejdning vurderer sagsøgte som fremstilling af brunkul som et energiprodukt som omhandlet i artikel 21, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/96, som obligatorisk udelukker skattefritagelse for den hertil anvendte elektricitet, fordi Tyskland ikke har gjort brug af beføjelsen i henhold til artikel 21, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/96.

28 Selv om anvendelsen af elektriciteten til forbehandling af brunkullet i kraftværket opfylder betingelserne i artikel 21, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/96, er sagsøgte vurdering betænkelig. Artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96 fritager samlet såvel de energiprodukter, der anvendes til produktionen af elektricitet, som den elektricitet, der anvendes til produktionen af elektricitet, fra skatten. Der sker først en beskatning efterfølgende, når den producerede elektricitet anvendes. Formålet er at undgå dobbeltbeskatning.

29 Der sker imidlertid en dobbeltbeskatning, hvis også processer i kraftværket, som tjener til produktionen af elektricitet, underkastes elektricitetsafgiften, som er en skat som omhandlet i direktiv 2003/96. Sådanne processer er også – bortset fra anlæg med forældet ristfyring – almindelige ved anvendelsen af faste brændsler i kraftværker til produktion af elektricitet og er ikke kun begrænset til de brunkulkraftværker, som sagsøgeren driver. Det er nødvendigt at forstørre brændstoffernes overflade gennem knusningsteknikker som brydning eller formaling for at opnå en hurtig og ren forbrænding. Netop denne forberedelse af brændstoffet, som ikke er nødvendig i forbindelse med den forældede ristfyring, sikrer en væsentligt mere effektiv og ren anvendelse af energien. I denne forbindelse skal det bemærkes, at sagsøgeren i henhold til de erhvervsretlige og

miljøretlige bestemmelser og påbud slet ikke må anvende sine kraftværker med de fluid bed-fyrede kedler og de møllefyrede kedler på anden måde end med det forberedte brunkul med en bestemt brændværdi, som om nødvendigt opnås ved blanding.

- 30 Desuden viser artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96 selv, som fastsætter skattefritagelsen for to anvendelser af elektricitet, nemlig til produktion af elektricitet og til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet, at begunstigelsen ikke er begrænset til energiomdannelsesprocessen, men også omfatter forudgående og efterfølgende aktiviteter.
- 31 Endelig lægger sagsøgte til grund, at artikel 21, stk. 3, andet punktum, i direktiv 2003/96 begrænser omfanget af skattefritagelsen i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96, selv om kun artikel 14 i direktiv 2003/96 indeholder en obligatorisk skattefritagelse.
- 32 De tyske bestemmelser, navnlig § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen om gennemførelse af lov om elektricitetsafgift, indeholder ikke nogen egnet standard for dette bortset fra, at det ikke kun er energiomvandlingsprocessen i snæver forstand, der kan fritages for afgiften. § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen om gennemførelse af lov om elektricitetsafgift nævner foruden produktion af elektricitet for energiomvandlingsprocessen eksempelvis bi- og hjælpeanlæg, som imidlertid forudsætter, at elektriciteten anvendes til produktion af elektricitet i teknisk forstand. Ved anvendelsen af denne bestemmelse til fortolkning af artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96 skal der desuden tages hensyn til, at såvel § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om elektricitetsafgift som § 12, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelsen om gennemførelse af lov om elektricitetsafgift blev udstedt, før direktiv 2003/96 trådte i kraft den 31. oktober 2003. § 9, stk. 1, nr. 2, i lov om elektricitetsafgift blev indført ved Gesetz zur Fortführung der ökologischen Steuerreform (lov om videreførelse af den økologiske skattereform) (BGBl. I, s. 2432, af 22.12.1999) og § 12, stk. 1, i bekendtgørelsen om gennemførelse af lov om elektricitetsafgift ved Verordnung zur Durchführung des Stromsteuergesetzes (bekendtgørelse om gennemførelse af lov om elektricitetsafgift) af 31. maj 2000 (BGBl. I, s. 794, af 15.6.2000).

Det andet spørgsmål

- 33 I 2004 producerede sagsøgeren med sine kraftværker henhørende til de åbne brud knapt 10% af den elektricitet, der blev anvendt i Tyskland, og anvendte til dette formål ca. 5% af den elektricitet, som virksomheden producerede med sine kraftværker.

Til dette formål drev sagsøgeren de åbne brud og kraftværkerne på en sådan måde, at der ved hjælp af redundante og tilstrækkeligt dimensionerede transport-, lager- og forarbejdningssystemer kunne sikres en principielt uafbrudt elektricitetsforsyning. Dermed er systemet med de åbne brud og de tilhørende

brunkulskraftværker i sagsøgerens tilfælde også bestemt til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet.

- 34 Selv hvis udvindingen af brunkullet og de elektricitetsanvendelser, der begrundes en skattefritagelse i henhold til artikel 14, stk. 1, litra a), i direktiv 2003/96 for den elektricitet, der anvendes til produktionen af elektricitet, undtages, er spørgsmålet, om sagsøgerens elektricitetsanvendelser til at sikre den permanente drift, såsom transport-, læsse- og lossefaciliteter til brunkullet ved transporten fra lageret i det åbne brud til ind i kraftværkerne, skal fritages fra beskatning.
- 35 Det er heller ikke klart, om begunstigelse af anvendelse af elektricitet til transport ikke er udelukket i henhold til artikel 21, stk. 3, tredje punktum, i direktiv 2003/96. Omfatter bestemmelsen, hvorefter forbrug, der sker med henblik på formål, som ikke vedrører produktion af energiprodukter, og især til fremdrift af køretøjer, betragtes som en afgiftsudløsende begivenhed, enhver transport af energiprodukter og dermed også transporten af brunkullet mellem de anlæg, hvor opbevaringen og bearbejdningen finder sted, eller vedrører den kun andre anvendelser af elektricitet?
- 36 I den foreliggende sag transporteres brunkullet over lange strækninger for at blive forbehandlet til anvendelsen i kraftværkernes kedler, fordi sagsøgerens anlæg hertil nødvendigvis ikke befinder sig på samme sted, men på grund af anlæggenes størrelse og de stadige ændringer af bruddene på lang afstand af hinanden. Dermed kan transporten, uanset om den sker med virksomhedens egen jernbane eller med transportbånd, også tjene til produktion af brunkullet. Dermed ville artikel 21, stk. 3, tredje punktum, i direktiv 2003/96 kun omfatte transporter, hvor der ikke transporteres energiprodukter, men andet, eksempelvis medarbejdere til arbejdspladserne på sagsøgerens virksomhedsområde.